

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๑/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๕๑/๒๕๕๕

วันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

ศาลจังหวัดขอนแก่นส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งห้า (นายชนสาร สุทธิธรรม กับพวก) ในคดีหมายเลขคำที่ ผบ. ๗๗๖/๒๕๕๓ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

บริษัทบริหารสินทรัพย์ สุขุมวิท จำกัด เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องจำเลยทั้งห้าต่อศาลจังหวัดขอนแก่น ให้จำเลยชำระหนี้รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๒,๔๔๑,๑๖๖.๘๒ บาทพร้อมดอกเบี้ย จำเลยทั้งห้าได้ยื่นคำให้การ ปฏิเสธฟ้องของโจทก์และยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดขอนแก่นขอให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งห้าที่เห็นว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เนื่องจากจำเลยทั้งห้าได้รับความคุ้มครองตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ หนี้ของจำเลยทั้งหมดจึงต้องโอนให้แก่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) การที่พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดมาตรการไว้ใน มาตรา ๓๐ ว่า ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีกองทุนฟื้นฟู หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจแห่งใดแห่งหนึ่งหรือรวมกันเป็นผู้ถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว โอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ทั้งหมดให้แก่ บสท.

- ๒ -

ภายในเวลาที่ บสท. กำหนด นั้น เป็นการทำให้ลูกหนี้เสียสิทธิหรือถูกจำกัดสิทธิ เนื่องจากสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพไม่ว่าจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถือเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ ได้รับผลกระทบเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ เช่นเดียวกัน จึงเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่ เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๖ ขัดต่อหลักนิติธรรมและหลักการใช้อำนาจ รัฐตามมาตรา ๒๖ และไม่มีการคุ้มครองสิทธิจำเลยทั้งห้าตามมาตรา ๒๗ และ มาตรา ๒๘ และขัด ต่อหลักความเสมอภาคตามมาตรา ๓๐ อีกทั้งขัดต่อหลักการให้สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมตาม มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ไม่เป็นไปตามแนวนโยบายแห่งรัฐด้านกฎหมายและการยุติธรรมตาม มาตรา ๘๑ และยังขัดต่อหลักการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลตามมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรค สอง

ศาลจังหวัดขอนแก่นมีคำสั่งให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งห้าไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญ และวรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความ ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าว ไว้พิจารณาก็ได้

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นกฎหมายเพื่อจัดตั้งหน่วยงานของรัฐที่เรียกว่า บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย หรือ บสท. ขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่บริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ ปรับโครงสร้างหนี้และปรับโครงสร้างกิจการ โดยการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ รวมทั้งสิทธิอื่นใดเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนั้น หรือโดยการไ้มาตรการอื่น ๆ เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ ส่วนสินทรัพย์รายใดจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ บสท. จะเข้าบริหารจัดการได้หรือไม่นั้น กรณียอมเป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชกำหนดดังกล่าว เมื่อฟังได้ว่าหนี้ของจำเลยทั้งห้าไม่ถือเป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์เหล่านั้นมีอยู่ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ อันจะต้องโอนให้แก่ บสท. ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว หนี้ของจำเลยทั้งห้ายอมไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว จึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ เมื่อการฟ้องคดีอันเป็นมูลเหตุแห่งคำร้องนี้ โจทก์มิได้ฟ้องจำเลยทั้งห้าให้รับผิดชอบโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ ของพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่อย่างใด กรณีจึงไม่ใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี อันเป็นหลักเกณฑ์ในการเสนอคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗(๓) คำร้องนี้จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

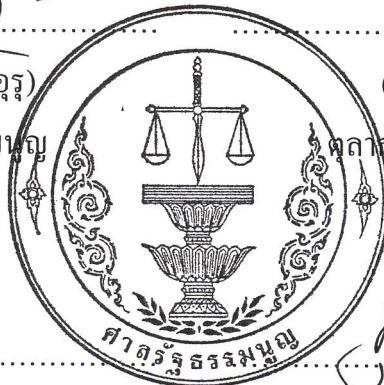
(คำสั่งที่ ๖๑/๒๕๕๕)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ